

Ministeriet henlede Opmærksomheden paa, at Efterlønsudgiften var stigende, medens Tilgangen af Medlemmer var svigtende, at Størstedelen af Aarsindtægten gik med til Betaling af Efterløn til de afgaaede Lærere og Lærerenker, og at den Opsparing, der kunde finde Sted til Imødegaaelse af den fremtidige Efterlønsbyrde, var ganske ringe.

De paagældende aktive Medlemmers Pensionering vilde derfor i væsentlig Grad være afhængig af, at der, naar de skulde pensioneres, var Medlemmer af Kassen, hvis Indskud kunde dække deres Pensioner, og der kunde derfor efter Ministeriets Skøn alene skabes et virkeligt og for Efterlønskassens fremtidige Virksomhed nødvendigt Grundlag ved en Ordning, hvorefter alle Lærere og Lærerinder i Friskolen var pligtmæssige Medlemmer af Efterlønskassen. Bestyrelsen svarede hertil i Skrivelse af 2. April 1928, at den ikke kunde tiltræde at gøre Efterlønskassen obligatorisk for alle de private Skoler, der modtager Tilskud af Staten. Det bemærkedes i saa Henseende:

„For det første maa man anse en saadan Bestemmelse for overflødig, hvis ovennævnte Ændring (en af Bestyrelsen foreslaaet Regel, hvorefter Medlemmer, der forlod den private Skoles Tjeneste før deres 35te Aar, skulde kunne faa deres Indskud tilbagebetalt uden Renter) gennemføres, og dertil kommer, at Bestemmelsen vil vække saa megen Uvillie mod Efterlønskassen, saa dennes Stilling vilde være truet.“

Ministeriet godkendte derefter den nævnte Ændring i Vedtægten og udtalte, at man kunde lade Spørgsmaalet om en Forpligtelse for alle ved Friskolen virkende Lærere til at være Medlemmer af Kassen henstaa, til det viste sig, om den nævnte Ændring i Vedtægten vilde medføre en væsentlig Forøgelse af Kassens Medlemstal.

Ministeriet forbeholdt sig dernæst, at der inden Femaarets Udgang skulde foretages en forsikringsmæssig Beregning af Kassens Status. Denne foretoges i 1932 af Direktør i Statsanstalten for Livsfor sikring H. Goldmann, hvis Erklæring vedlægges som Bilag 1; af Erklæringen fremgaar det, at Kassens Aktiver kun dækker lidt over Halvdelen af Forpligtelserne. Til nærmere Belysning heraf skal oplyses, at Medlemstallet i Femaaret 1927—1931 er faldet fra 215 til 176, medens samtidig Tallet paa Efterlønsmodtagere er steget fra 54 til 78.

Efter Regnskabet for 1931—32 er den samlede Efterlønsudgift 100 812 Kr. 07 Ø. — heraf 19 104 Kr. 16 Ø. til de før 1922 paa Finansloven understøttede. Aarsindskuddet fra Medlemmerne havde andraget 22 730 Kr. 02 Ø., medens Resten af Udgiften var dækket dels ved en Renteindtægt paa 20 637 Kr. 28 Ø. og ved ekstraordinære Indtægter paa 2 384 Kr. 66 Ø., dels ved Statens Tilskud, der androg 54 365 Kr. 77 Ø., og endelig ved Forbrug af Kapitalen 2 702 Kr. 74 Ø.

Det var herefter klart, at der maatte foretages alvorlige Skridt til en Forbedring af Kassens Status, og Bestyrelsen gik ogsaa straks i Gang med Udarbejdelsen af Forslag til Ændringer af Vedtægterne, der skulde medføre en væsentlig Merindtægt for Kassen; disse Ændringer blev forelagt Generalforsamlingen i Sommeren 1932 og efter Vedtagelse paa denne forelagt Ministeriet ved en Skrivelse af 8. Oktober 1932, hvoraf et Uddrag er trykt som Bilag 2 i Forbindelse med en fra Direktør Goldmann modtagen Kontinuationserklæring, der — ligeledes i Uddrag — er trykt som Bilag 3.

De væsentligste Foranstaltninger, der foreslaas for at styrke Kassens Økonomi, er følgende:

a) Som ekstraordinært Tilskud til Kassen gives der denne fra alle Friskoler et forlods Tilskud af 2 Kr. pr. Elev af det Skolerne ved Lov af 22. December 1919 til lagte Statstilskud. Ved den i 1932 foretagne Fordeling af Statstilskuddet opgjordes det samlede Antal af de i Friskoler paa Landet, i Købstæderne og i København underviste Børn til 14 037, og Tilskuddet vilde herefter blive 28 074 Kr. — altsaa lidt mindre end det forudsatte Beløb af 30 000 Kr., men dog en saa betydelig aarlig Indtægt, at Kassens Status derved i væsentlig Grad vilde forbedres.

Det er af Efterlønskassens Bestyrelse forudsat, at dette Beløb kan tages af den til Ministerens Disposition værende Del af de nævnte Tilskud, men da denne Del for en større Parts Vedkommende fordeles som Alderstillæg til ældre Friskolelærere, synes en Beslaglæggelse af saa stort et Beløb til dette Tilskud at ville gaa i væsentlig Grad udover disse Lærere; men Ministeriet vil derfor efter stedfunden Forhandling med de interesserede Parter kunne anbefale, at Halvdelen af dette Tilskud tages af det normale Skolerne tilkommende Tilskud og Halvdelen af Dispositionsbeløbet. Dette kan ikke ske